

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 223/2012-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. K. Ž., T., ktorou namieta porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených v čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenie čl. 7 ods. 5, čl. 12, čl. 13 a čl. 152 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 a jej návrh na vydanie dočasného opatrenia a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2011 doručená sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci

namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 ústavy, základných práv zaručených v čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a namietaného porušenia čl. 7 ods. 5, čl. 12, čl. 13 a čl. 152 ods. 1 ústavy rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“) č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa od roku 2003 zaoberá komerčným chovom a odchovom exemplárov živočíchov, ktorých prežitie vo voľnej prírode je ohrozené, pričom v danej veci (rozumej vo veci napadnutej sťažnosťou, pozn.) išlo o umelý odchov exemplárov Testudo (korytnačky).

Sťažovateľka sťažnosťou podanou ústavnému súdu namieta, že ministerstvo svojím rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 nezákonne a nedôvodne bráni výkonu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 S 214/08 z 30. septembra 2010, ktorým krajský súd zrušil skoršie rozhodnutie ministerstva č. 78/2005-rozkl.-5.1 z 30. novembra 2005 vydané v konaní o rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005, ktoré krajský súd tiež zrušil.

Krajským súdom zrušenými rozhodnutiami ministerstvo zamietlo žiadosť sťažovateľky, ktorou podľa čl. 8 ods. 1 a 3 nariadenia Rady ES č. 338/97 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „nariadenie ES“) a v spojení s § 8 ods. 1 a 2 zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) sa domáhala vydania potvrdenia o udelení výnimky zo zákazu komerčných činností okrem iných, aj čo sa týka 15 exemplárov druhu Testudo hermanni (korytnačky) s číslami preukazov o pôvode 37, 40, 45, 57, 67, 69, 74, 90, 97, 98, 102, 105, 108, 109 a 117/2003. Ministerstvo svoje rozhodnutie odôvodnilo tým, že sťažovateľka nepredložila

dostatočné podklady, na základe ktorých by bolo možné stotožniť jednotlivé exempláre s dokladom preukazujúcim ich pôvod. Krajský súd týmto rozhodnutím súčasne vrátil vec na ďalšie konanie späť ministerstvu, ktoré ďalej vo veci konalo pod č. 6710/2011, pričom ministerstvo toto konanie sťažovateľkou napádaným rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 prerušilo do doby, kým sťažovateľka doplní ministerstvom požadované podklady potrebné na ďalšie rozhodnutie.

Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu označila uvedený postup a rozhodnutie ministerstva o prerušení konania č. 6710/2011 za diskriminačný, a z dôvodu, že podľa nej ministerstvo od nej požaduje predloženie dokladov (konkrétne preukazov o pôvode u dotknutých exemplárov korytnačiek) aj napriek skutočnosti, že tieto mu už v minulosti predložila, ako aj z dôvodu, že podľa nej nariadenie ES nevyžaduje, aby na vydanie uvedenej výnimky bolo potrebné žiadateľom predložiť preukaz o pôvode, ďalej preto tvrdí, že národná právna úprava je v tomto smere v rozpore s nariadením ES. Uvedený postup ministerstva považuje sťažovateľka za účelový a smerujúci k tomu, aby uplynula lehota na vydanie predmetného potvrdenia o udelení výnimky.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Rozhodnutie č. 6710/2011-2.3 z 29. 06. 2011 v spojení s výzvou č. 6710/2011 z 29. 06. 2011 o prerušení konania je účelovým postupom a rozhodnutím výkonného orgánu, ktoré nemá oporu v skutkovom stave, nakoľko sťažovateľ preukazy o pôvode týkajúce sa žiadosti č. 1600 z 30. 05. 2005 odovzdal dňa 30. 05. 2005 (dôkaz č. 9) a po výzve MŽP SR na doplnenie podania č. 1600/629/2005-5.1 z 09. 06. 2005 preukazy o pôvode a druhové karty opakovane odovzdal dňa 16. 05. 2005 (dôkaz č. 11).

Konanie správneho orgánu, ktoré nesmeruje k skutočnému obsahu právneho úkonu, ktorým je v tomto prípade vydanie potvrdení, je formálne právnym postupom, ktorý nemá oporu v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a je prekážkou skutočného zmyslu a účelu správneho konania, ktorým je v tomto prípade vydanie potvrdení na komerčné účely v zmysle čl. 8 ods. 3 písm. d) nariadenia č. 338/97 ES. ...

Opakované ukladanie povinnosti predložiť preukazy o pôvode, ktorý nespĺňa zákonnú podmienku upravenú v čl. 11 nariadenia ES č. 338/97, svojimi dôsledkami sleduje

ten cieľ, aby lehota na vydanie potvrdení stanovená v čl. 8 ods. 3 nariadenia ES č. 865/06 dodržaná nebola. ...

Vydávanie potvrdení - certifikátov až po predložení preukazov o pôvode v zmysle § 4 ods. 3 písm. b) Vyhlášky č. 110/2005 Z. z. je diskriminačným opatrením, ktoré sa neuplatňuje v iných štátoch EU...

Správne orgány zaväzujúce právnické a fyzické osoby plnením podmienok na ktoré nemajú zákonné zmocnenie vytvárajú neprekonateľné prekážky, ktoré nie je možné ospravedlniť dôvodmi ochrany nekomerčných záujmov v zmysle článku 30 Zmluvy o založení ES (ZES) - čl. 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. ...

Namietame, že nariadenia ES ako záväzný prameň práva, nemôžu byť vzhľadom ku svojej podstate prekonané pravidlami vnútroštátneho práva bez toho, aby nedošlo k popretiu charakteru práva ES a jeho právneho základu. Akékoľvek diskriminačné ustanovenie vyplývajúce z vyhlášky č. 110/05 Z. z. a zákona č. 15/05 Z. z. je v rozpore s čl. 12 ústavy a čl. 14 Dohovoru a je nepoužiteľné pre princíp platnosti primárneho práva ES, ktorým sú v tomto prípade nariadenia ES. (SIMMENTHAL II 09. 03. 1978). ...

Namietame, že vykonateľnosť komunitárneho práva sa nemôže líšiť štát od štátu ako dôsledok národných zákonov, bez toho, aby bol ohrozený vytýčený cieľ ochrana voľne žijúcich rastlín a živočíchov a bez toho, aby došlo k diskriminácii, ktorú zakazuje čl. 14 Európskeho dohovoru.

Zmena primárnych pravidiel upravených nariadeniami ES č. 338/97 a č. 865/06 národnou legislatívou, ktorá podmieňuje vydanie jedného potvrdenia vydaním iného potvrdenia – preukazu o pôvode, ktorý neplatí v ostatných členských štátoch EU, je neprímeraným administratívnym opatrením, ktoré nemá oporu v čl. 11 nariadenia ES č. 338/97 a ktoré nie je možné ospravedlniť ochranou prírody.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

«1/ Sťažnosti sa vyhovuje.

2/ Základné právo sťažovateľa bolo porušené rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. 06. 2011 Ministerstva životného prostredia SR, ktoré v rozpore s § 250r, § 251 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. a čl. 1 ods. 1, ods.2, čl. 2 ods. 2 , čl. 46 ods. 1, 2, 3, 4 , čl. 152 ods. 4

Ústavy SR prerušilo výkon súdneho rozhodnutia č. 1 S 214/2008-171 Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 09. 2010.

3/ Ministerstvo životného prostredia SR rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. 06. 2011 prelomilo zásadu prednosti nariadení ES, „ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi“ v rozpore s čl. 7 ods. 5 Ústavy SR.

4/ Právny nárok sťažovateľa na rovnaký prístup k súdnej ochrane, ktorý je obsahom čl. 46 ods. 1, ods. 2, čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR, je porušený rozhodnutím č. 6710/2011 2.3 z 29. 06. 2011 Ministerstva životného prostredia SR.

5/ Právny nárok plynúci z vlastníckych práv sťažovateľa upravených nariadením ES č. 338/97 a č. 865/06 je porušený postupom a rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. 06. 2001 Ministerstva životného prostredia SR v rozpore s čl. 2 ods. 3, čl. 7 ods. 5, čl. 12, čl. 13 ods. 1 písm. b), čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu čl. 1 a čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

6/ Ústavný súd SR podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy SR ukladá Ministerstvu životného prostredia SR, aby obnovilo právny stav pri vydávaní potvrdení v súlade s nariadením ES č. 338/97 čl. 11 ods. 1. Bez ohľadu na prísnejšie opatrenia, ktoré môže členský štát prijať alebo zachovať v platnosti, povolenia a potvrdenia vydávané príslušnými orgánmi členských štátov v súlade s týmto nariadením budú platné na celom území spoločenstva.

7/ Ústavný súd SR podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 56 ods. 3 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, zakazuje Ministerstvu životného prostredia SR pokračovať v porušovaní vlastníckych práv v súvislosti s obmedzením komerčnej činnosti k umelo odchovaným exemplárom skupiny A nad rozsah nariadení č. 338/97 a č. 865/06 ES, ktoré sú priamo uplatniteľné v Slovenskej republike v zmysle čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

8/ Ústavný súd SR podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 56 ods. 3 písm. a), d) zákona č. 38/1993 Z. z. prikazuje Ministerstvu životného prostredia SR, aby v lehote vyplývajúcej z čl. 8 ods. 3 Nariadenia č. 865/06 ES na účely vystavenia certifikátov - potvrdení, nariadilo objektívne dokazovanie rodičovstva exemplárov Testudo pomocou DNA analýzy a rozhodlo o žiadosti spoločnosti K. s. r. o. č. 1600/629/2005 5.1 zo dňa 30. 05. 2005 primárne podľa nariadení ES č. 338/97 a 865/06.

9/ Ministerstvo životného prostredia SR je povinné uhradiť spoločnosti K. s. r. o. trovy súdneho konania v sume 437 € (slovom štyristotridsaťsedem eur) na účet advokáta JUDr. K. Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.»

Sťažovateľka sa tiež návrhom doručeným ústavnému súdu 22. augusta 2011 domáha, aby z dôvodu, že jej hrozí, že „... ústredný správny orgán v rámci právomoci, ktoré mu vyplývajú z § 30 ods. 1 správneho zákona, zastaví konanie ktorého výkon nariadil dňa 30. 09. 2010 rozsudkom 1 S 214/2008-171 Krajský súd v Bratislave“, ústavný súd vydal dočasne opatrenie v tomto znení:

„Ústavný súd SR v zmysle § 52 ods. 2 zákona č. 38/1993 Zb. do doby meritórneho rozhodnutia vo veci ústavnej sťažnosti spoločnosti K. s. r. o. ca Ministerstvo životného prostredia SR podanej na Ústavný súd SR v auguste 2011, ukladá Ministerstvu životného prostredia SR, aby sa dočasne zdržalo oprávnenia priznané mu v § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. umožňujúce zastavenie prerušeného konania sp. zn. 1600/629/2005-5.1 o ktorom právoplatne rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom 1 S 214/2008-171 zo dňa 30. 09. 2010.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania je sťažovateľkou namietané porušenie ňou označených základných práv a práv zaručených v ústave a dodatkovom protokole, ako aj porušenie označených článkov ústavy, pričom argumentáciu sťažovateľky o tomto porušení možno ponímať v dvoch rovinách. Sťažovateľka namieta skutočnosť (bod A), že procesný postup ministerstva spočívajúci vo vydaní napádaného rozhodnutia z 29. júna 2011 o prerušení správneho konania č. 6710/2011-2.3 vo veci jej žiadosti na vydanie potvrdenia o výnimke zo zákazu komerčných činností, čo sa týka 15 exemplárov korytnáčiek druhu *Testudo hermanni*, je poznačený vadami spočívajúcimi podľa nej v tom, že ministerstvo predmetné konanie prerušilo z dôvodu, že údajne nepredložila potrebné doklady, a to aj napriek tomu, že podľa nej ona už predmetné doklady (t. j. preukazy o pôvode dotknutých exemplárov) ministerstvu v minulosti predložila, takže z tohto dôvodu sťažovateľka považuje postup ministerstva za diskriminačný a šikanózný, ktorého jediným cieľom je podľa nej to, aby márne uplynula lehota na vydanie predmetného potvrdenia. Sťažovateľka namieta aj skutočnosť (bod B), že ministerstvo uvedeným postupom koná v rozpore s nariadeniami ES, ktoré vydanie potvrdenia o výnimke zo zákazu komerčných činností, pokiaľ ide o chránené exempláre živočíchov, nepodmieňujú predložením preukazu o pôvode týchto živočíchov, ktorého predloženie vyžadujú iba všeobecne záväzné právne predpisy Slovenskej republiky a ktorý je ako verejná listina v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky platný iba na jej území, takže podľa nej právna úprava Slovenskej republiky je v tomto smere v rozpore s nariadeniami ES, ktoré majú pred ňou prednosť, čo v konečnom dôsledku spôsobuje aj porušenie jej práv.

A. Pokiaľ ide o prvú skupinu námietok sťažovateľky, ústavný súd z listinných dôkazov predložených samotnou sťažovateľkou zistil, že sťažovateľka sa žiadosťou doručenou ministerstvu 31. mája 2005 domáhala vydania potvrdenia o udelení výnimky zo zákazu komerčných činností pre 46 exemplárov korytnáčiek druhu *Testudo hermanni*,

pričom konanie o tejto žiadosti sťažovateľky bolo ministerstvom vedené pod č. 1600/629/2005-5.1.

Následne výzvou z 9. júna 2005 ministerstvo vyzvalo sťažovateľku na odstránenie nedostatkov jej žiadosti, konkrétne mala doplniť fotokópie príslušných druhových kariet pre dotknuté exempláre (aby bolo možné overiť, či sťažovateľka má dotknuté exempláre korytnáčiek stále v držbe) a stotožniť fotografie dotknutých exemplárov s ich preukazmi o pôvode, ktoré si ministerstvo vyžiadalo od Obvodného úradu životného prostredia v R., a to uvedením čísla preukazu na zadnej strane fotografie. Podľa zistenia ministerstva totiž fotografie dotknutých exemplárov korytnáčiek na preukazoch o ich pôvode, ktoré boli ministerstvu zaslané označeným obvodným úradom životného prostredia, sa nezhodovali s zaslanými fotografiami týchto exemplárov sťažovateľkou. Ministerstvo tiež zistilo, že držiteľom označených exemplárov bol podľa údajov označeného obvodného úradu životného prostredia subjekt odlišný od sťažovateľky.

Sťažovateľka reagovala na výzvu ministerstva podaním doručeným mu 16. júna 2005.

Ministerstvo výzvou z 28. júna 2005 sťažovateľku opätovne upozornilo na nekompletnosť jej žiadosti, okrem iného tiež uviedlo, že nie je možné zistiť „... ku ktorému preukazu o pôvode ktorá fotografia patrí“.

Podaním doručeným ministerstvu 7. júla 2005 sťažovateľka reagovala na jeho výzvu a tiež uviedla: „Požiadavke Ministerstva životného prostredia SR očíslovať fotografie číslom preukazu nemôžeme vyhovieť, nakoľko počas vývoja exemplárov dochádza k podstatnej zmene karapaxu /panciera/, čo nám neumožňuje bezchybné očíslovanie fotografií.“

Ministerstvo výzvou zo 7. júla 2005 opätovne pod hrozbou zastavenia konania vyzvalo sťažovateľku, aby v určenej lehote odstránila nedostatok svojej žiadosti a stotožnila jednotlivé fotografie dotknutých exemplárov s preukazmi o ich pôvode, aby ich mohlo porovnať so staršími fotografiami týchto exemplárov nachádzajúcimi sa v preukazoch o ich pôvode zaslaných obvodným úradom životného prostredia (dotknuté exempláre mali byť po 6 mesiacoch prefotografované), a okrem iného konštatovalo: „Pokiaľ ani Vy ako ich držiteľ a chovateľ nie ste schopný stotožniť exempláre s fotografiami, takéto označenie nespĺňa požiadavku nezameniteľného označenia.“ Súčasne ministerstvo rozhodnutím

č. 1600/629/2005-5.1 zo 7. júla 2005 konanie o žiadosti sťažovateľky prerušilo, a to do doby, kým sťažovateľka neodstráni jej nedostatky.

Proti rozhodnutiu ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 zo 7. júla 2005 o prerušení konania podala sťažovateľka 18. júla 2005 rozklad. Uvedené podanie bolo vybavené listom ministra životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) č. 860/2005-min. z 12. augusta 2005, v ktorom bolo konštatované, že ministerstvo na prerokovanie žiadosti sťažovateľky nariadilo na 2. august 2005 ústne pojednávanie spojené s ohliadkou dotknutých exemplárov na mieste samom. Uvedeným miestnym šetrením ministerstvo zistilo, že 1 z dotknutých exemplárov už nebol v držbe sťažovateľky, pretože bol predaný, ďalších 30 exemplárov „... bolo možné stotožniť s príslušným originálom preukazu o pôvode a s príslušnou fotografiou. Po obdržaní kladného stanoviska od vedeckého orgánu SR bude možné pre 30 exemplárov vydať výnimku zo zákazu komerčných činností. Zvyšných 15 exemplárov, ktoré sú predmetom Vašej žiadosti nebolo možné stotožniť s príslušným originálom preukazu o pôvode s príslušnou fotografiou vzhľadom na zlú kvalitu fotografií.“.

Vzhľadom na uvedené zistenia ministerstvo rozhodnutím č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005 zamietlo žiadosť sťažovateľky na vydanie potvrdenia o udelení výnimky z komerčnej činnosti, a to pre 1 exemplár druhu *Testudo hermanni*, ktorý z dôvodu predaja už nebol v držbe sťažovateľky, a tiež pre 15 exemplárov druhu *Testudo hermanni* s odôvodnením, že dostatočne nebola preukázaná ich totožnosť, a teda ani ich pôvod, takže existovala pochybnosť „... o tom, že exempláre, ktoré sú v držbe žiadateľa... sú skutočne exemplármi, pre ktoré boli vystavené tieto preukazy o pôvode“.

V podaní doručenom ministerstvu 3. októbra 2005 sťažovateľka na jednej strane uvádza, že ním podáva rozklad proti rozhodnutiu ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005, avšak na strane druhej v tomto podaní úplne zmätočne vyjadruje svoju nespokojnosť s postupom ministerstva v konaní č. 500/174/2003 o jej žiadosti z 2. januára 2003, pretože práve v tomto konaní, a nie v konaní č. 1600/629/2005-5.1, prikázal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 2 Sžnč 1/04 z 28. februára 2005 ministerstvu urýchlene konať.

Rozhodnutím ministra č. 78/2005-rozkl. z 30. novembra 2005 bol rozklad sťažovateľky z 3. októbra 2005 proti rozhodnutiu ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005 zamietnutý a v súvislosti so zmätočnosťou jej podania minister tiež

poznámenal, že „*Exempláre, ktorých sa týka uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 2 Sžnč 1/2004 nie sú predmetom rozhodnutia ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 zo dňa 27. 9. 2005.*“. V súvislosti s rozhodnutím ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005 minister uviedol: „*Žiadateľ si spôsobil súčasný stav svojim konaním sám, pretože nedodrжал lehoty určené OÚ B. 1, o čase vykonávania nezameniteľného označenia – fotografovania exemplárov Testudo hermanni vo veku šiestich mesiacov.*

Na základe stanoviska Vedeckého orgánu SR, uvedeného v postúpení spisového materiálu vo veci podania K. s. r. o. listom ministerstva č. 78/2005-rozkl. zo dňa 18. 10. 2005 komisii, podľa fotografií exemplárov vyhotovených v októbri 2003 po ich vyliahnutí a fotografií tých istých exemplárov vyhotovených v máji 2005 (podľa tvrdenia žiadateľa), nie je možné v súčasnosti ani po vyhotovení DNA analýzy exempláre stotožniť, ale ani vylúčiť možnosť, že ide o tie isté exempláre, nakoľko neboli fotografované v šiestich mesiacoch. DNA analýzou je možné preukázať rodičovstvo a dosiahnutú generáciu ako aj príbuznosť k chovnej skupine. Nie je však možné DNA analýzou prehlásiť, že exemplár, na ktorý by bol v súčasnosti vyhotovený DNA test je totožný s exemplárom, na ktorého bol vystavený preukaz o pôvode v roku 2003 (neexistujú porovnávacie vzorky DNA na exempláre po ich narodení).“

Na základe podania sťažovateľky (pôvodne doručeného najvyššiemu súdu) bolo uvedené rozhodnutie ministra č. 78/2005-rozkl. z 30. novembra 2005 predmetom prieskumu krajského súdu, ktorý rozsudkom sp. zn. 1 S 214/08 z 30. septembra 2010 zrušil uvedené rozhodnutie ministra č. 78/2005-rozkl. z 30. novembra 2005 v spojení s jemu predchádzajúcim rozhodnutím ministerstva č. 1600/629/2005-5.1 z 27. septembra 2005 a vec vrátil ministerstvu na ďalšie konanie, pričom krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že ministerstvo sa náležite nevysporiadalo s návrhom sťažovateľky na vykonanie testu DNA analýzy u dotknutých exemplárov korytnáčiek.

Odvolanie ministerstva proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu bolo uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžp 4/2010 odmietnuté ako podané zjavne neoprávnenou osobou, keďže odvolanie podalo Ministerstvo pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, a nie jeho novozriadený právny nástupca Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, ktoré bolo zriadené už v čase podania predmetného odvolania.

Ministerstvo po vrátení mu veci na ďalšie konanie pod hrozbou zastavenia konania výzvou z 29. júna 2011 sťažovateľku vyzvalo, aby pre účely ďalšieho konania predložila „... kópie pravdivo a úplne vyplnených preukazov o pôvode pre 15 exemplárov druhu *Testudo hermanni* (č. preukazov o pôvode: 37, 40, 45, 57, 67, 69, 74, 90, 97, 98, 102, 105, 108, 109 a 117/2003) a o informáciu, kde sa momentálne tieto exempláre nachádzajú“, a súčasne ministerstvo rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 prerušilo konanie do doby predloženia požadovaných dokladov sťažovateľkou.

Rozklad sťažovateľky proti uvedenému rozhodnutiu ministerstva bol vybavený listom ministerstva č. 46115/2011 z 1. augusta 2011, ktorým bolo sťažovateľke oznámené, že rozhodnutie ministerstva o prerušení konania nie je rozhodnutím vo veci samej, ale že ide iba o rozhodnutie procesnej povahy, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný.

Sťažovateľkou napádané rozhodnutie ministerstva o prerušení správneho konania č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 ministerstvo odôvodnilo takto:

*„Podľa § 8 ods. 2 písm. d) zákona žiadosť o udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností obsahuje najmä údaje a doklady preukazujúce splnenie podmienok na udelenie výnimky zo zákazu komerčných činností, a to fotokópiu pravdivo a úplne vyplneného preukazu o pôvode alebo iného písomného dokladu podľa § 12 ods. 4 zákona. Nakoľko ministerstvo v súčasnosti nemá aktuálne informácie o držbe predmetných 15 exemplárov, ktorým neboli ministerstvom udelené výnimky zo zákazu komerčných činností, vyzvalo listom č. 6710/2011-2.3 zo dňa 29. 06. 2011 žiadateľa na doplnenie podania o kópie pravdivo a úplne vyplnených preukazov o pôvode pre 15 exemplárov druhu *Testudo hermanni* (č. preukazov o pôvode: 37, 40, 45, 57, 67, 69, 74, 90, 97, 98, 102, 105, 108, 109 a 117/2003) a informáciu kde sa momentálne tieto exempláre nachádzajú.*

Zároveň ministerstvo určilo žiadateľovi lehotu na doplnenie podania, a to 30 dní od doručenia výzvy na doplnenie podania. Správny orgán bude v konaní pokračovať z vlastného podnetu, len čo v určenej lehote pominú prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, teda len čo žiadateľ doplní svoje podanie.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodlo ministerstvo tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Po dobu prerušenia konania lehoty podľa § 29 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) neplynú.“

Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade sťažovateľkou napádané rozhodnutie ministerstva č. 6710/2011-2.3 z 29. júna 2011 o prerušení správneho konania má charakter procesného rozhodnutia, a teda jeho preskúmanie ústavným súdom v tomto štádiu neprichádza do úvahy, pretože by bolo predčasné a prejudikovalo by ďalší postup správneho orgánu, čo by v konečnom dôsledku znamenalo neprípustný zásah ústavného súdu do právomoci správneho orgánu. Sťažovateľka môže ňou tvrdené procesné pochybenia ministerstva (napr. ňou tvrdené nepodložené požadovanie listín alebo zmeškanie lehoty na vydanie rozhodnutia a pod.) namietat' až proti meritórnemu rozhodnutiu ministerstva vydanému v tomto konaní, a to v rámci sťažovateľke dostupných opravných prostriedkov (napr. rozklad podľa správneho poriadku alebo následne v konaní o správnej žalobe).

Nad rámec ústavný súd v uvedených súvislostiach iba poznamenáva, že podľa jeho zistenia z dôvodu, že sťažovateľka nedoplnila požadované aktuálne doklady na preukázanie pôvodu dotknutých exemplárov a odmietla aj miestne šetrenie, ako aj predloženie porovnávacej vzorky DNA týchto exemplárov, ministerstvo rozhodnutím č. 6710/2011-2.3 z 29. decembra 2011 konanie zastavilo.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup alebo rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

Vzhľadom na uvedené sa námietky sťažovateľky javia ako nedôvodné, a preto ústavný súd jej sťažnosť v tejto časti (bod A) už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

B. Vzhľadom na námietky sťažovateľky spočívajúce v jej tvrdení, že všeobecne záväzné právne predpisy Slovenskej republiky, na podklade ktorých ministerstvo pre účely udelenia výnimky zo zákazu komerčných činností, pokiaľ ide o chránené exempláre živočíchov, požaduje predložiť doklady (preukaz o pôvode), ktorých predloženie nevyžadujú nariadenia ES, je v rozpore jednak s týmito nariadeniami ES, ako aj s ústavou, v dôsledku čoho sa sťažovateľka domáha vyslovenia uvedeného nesúladu, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že o týchto námietkach sťažovateľky ústavný súd už rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 253/08-16 z 28. augusta 2008 (predmetné rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 1. októbra 2008), a to tak, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

V zmysle judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 36/03, I. ÚS 226/05, II. ÚS 270/07) rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho zjavnú neopodstatnenosť alebo neprípustnosť je rozhodnutím „o konaní“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté konanie, ktoré bolo napadnuté už v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako zjavne neopodstatnený alebo neprípustný.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky v tejto časti (bod B) je neprípustná, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola omietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať o návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia ministerstva, ako aj rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2012